

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 9. oktober 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-361/19	<p>De Ruiter vof</p> <p><u>Emne:</u> Manglende overholdelse af krydsoverensstemmelseskrav.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Er artikel 99, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og artikel 73, stk. 4, litra a), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 af 17. juli 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse gyldige, for så vidt som det herved bestemmes, at det er året for konstateringen, der er afgørende ved fastlæggelsen af det år, for hvilket krydsoverensstemmelsesnedsættelsen skal beregnes, i en situation, hvor året for den manglende overholdelse af krydsoverensstemmelsesreglerne ikke er det samme som året for konstateringen heraf?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet (Repræsenteret ved Kammeradvokaten) Landbrugsstyrelsen	GA	22.10.20

T-561/18	<p>ITD og Danske Fragtmænd mod Kommissionen</p> <p><u>Emne:</u> Spørgsmål om annullation eller ej af Kommissionen statsstøt-teafgørelse vedr. bl.a. kompensation ydet af den danske stat til PostNord.</p> <p><u>Påstande:</u> — Kommissionens afgørelse C(2018) 3169 final af 28. maj 2018 i statsstøttesag SA.47707 (2018/N) — Statslig kompensation til PostNord for opfyldelse af postbefordringspligten — Danmark, annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transport- og Boligministeriet (Repræsenteret ved Kammeradvokaten) Erhvervsministeriet Skatteministeriet Skattestyrelsen</p> <p>Til orientering: Miljø- og Fødevareministeriet</p>	Mundtlig forhandling	22.10.20
C-389/19 P	<p>Kommissionen mod Sverige (appel af sag T-837/16)</p> <p><u>Emne:</u> REACH-forordningen (blykromater/særlige problematiske stoffer)</p> <p><u>Påstande:</u> - upphæver den dom som meddelades av tribunalen (femte afdelingen) den 7 mars 2019, och som delgavs Europeiska kommissionen den 8 mars 2019, i mål T-837/16, Konungariket Sverige mot Europeiska kommissionen, ogillar talan i första instans samt förpliktar Konungariket Sverige att ersätta rättegångskostnaderna, eller, alternativt, - återförvisar målet till tribunalen för förnyad prövning och låter beslutet om rättegångskostnader för förfarandet i första instans och för överklagandet anstå; och - beslutar att verkningarna av det omtvistade beslutet ska bestå.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen</p>	GA	29.10.20

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
C-629/19	<p>Sappi Austria Produktion et Wasserverband “Region Gratkorn-Gratwein”</p> <p>1. Skal slam fra rensningsanlæg i lyset af undtagelsen i artikel 2, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, sammenholdt med Rådets direktiv af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, og/eller direktivet om slam fra rensningsanlæg i den affattelse, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, anses for at være affald? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Tillader artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen</p>	Dom	14.10.20

	2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, at et stof kvalificeres som biprodukt i det EU-retlige affaldsbegrebs forstand, når der til dette stof for en lille procentdels vedkommende af procestekniske grunde tilsættes andre stoffer, som ellers skulle anses for at være affald, hvis dette ikke har indflydelse på det samlede stofs sammensætning og medfører en væsentlig miljøfordel?			
C-813/18 P	Deza mod Kommissionen (appel) Påstande: — Ophævelse af Rettens dom af 24. oktober 2018 i sag T-400/17. — Delvis annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 2017/776 (1) om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008, for så vidt som den vedrører klassificering og mærkning af stoffet antraquinon. — Kommissionen tilpligtes at betale de omkostninger, som appellanten har afholdt i forbindelse med appelsagen for Domstolen og i forbindelse med den foregående sag for Retten.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	15.10.20
C-824/18	Krajowa Rada Sądownictwa 1) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, tredje punktum, artikel 6, stk. 1, artikel 19, stk. 1, TEU sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet samt retten til effektive retsmidler og effektiv domstolsbeskyttelse, når den nationale lovgiver i individuelle procedurer vedrørende udøvelsen af embedet som dommer ved en domstol i sidste instans i en medlemsstat (Sąd Najwyższy (øverste domstol)) ganske vist fastsætter en ret til at anlægge søgsmål, men afgørelsen vedrørende den samlede vurdering af alle kandidater til Sąd Najwyższy (øverste domstol) i den udvælgelsesprocedure, der går forud for videresendelsen af anmodningen om ansættelse som dommer ved den nævnte domstol, er endelig og får virkning, såfremt den ikke anfægtes af alle parter i udvælgelsesproceduren, blandt hvilke der befinder sig en kandidat, som ikke har nogen interesse i anfægtelsen af denne afgørelse, fordi den anmodning om ansættelse som dommer, der vedrører vedkommende, er blevet videresendt, hvilket medfører, – at retsmidlet mister sin effektive virkning og den kompetente ret ikke har nogen mulighed for at gennemføre en reel kontrol af den nævnte udvælgelsesprocedures forløb, – hvilket i tilfælde af, at denne procedure også omfatter de dommerembeder ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), der hidtil har været besat af dommere, der er blevet underlagt den nye lavere pensionsalder, uden at den pågældende dommer har kunnet afgøre, om vedkommende ville gøre brug af lovgivningen om lavere pensionsalder, med henblik på princippet om dommers uafsættelighed – hvis det antages, at dette princip herved tilsidesættes – også har indflydelse på omfanget og resultatet af den retslige kontrol af den nævnte udvælgelsesprocedure? 2) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, tredje punktum, og artikel 6, stk. 1, TEU sammenholdt med artikel 15, stk. 1, og artikel 20 sammenholdt med artikel 21, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 2, stk. 1, stk. 2, litra a), og artikel 3,	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	15.10.20

	<p>stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om lige adgang til offentlig ansættelse – som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) – når der [...] i individuelle procedurer vedrørende udøvelse af embedet som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) ganske vist er fastsat en ret til at anlægge søgsmål ved den kompetente ret, men ansættelsen som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) i et ubesatdommerembede som følge af de regler om endelighed, der er beskrevet i det første spørgsmål, kan ske, uden at den kompetente ret gennemfører en kontrol af den førnævnte udvælgelsesprocedure – i det omfang der er blevet anmodet om en sådan kontrol – og idet denne manglende kontrolmulighed samtidig indebærer en tilsidesættelse af retten til effektive retsmidler og dermed også af retten til lige adgang til offentlig ansættelse, hvilket strider mod den almene interesse, og at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om institutionel ligevægt, i en situation, hvor det organ i en medlemsstat, der skal varetage domstoles og dommeres uafhængighed (domstolsrådet), ved hvilken proceduren vedrørende udøvelse af embedet som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) gennemføres, er sammensat således, at den dømmende magts repræsentanter i dette organ vælges af den lovgivende magt?</p>			
C-117/19	<p>Linas Agro</p> <p>1. Skal de erklæringer, der fremgår af betragtningerne til forordning nr. 945/2005, navnlig 20.-23. betragtning, nemlig at »hvis nitrogenindholdet i den pågældende vare er på over 28 vægtprocent, indeholder den altid den over 80 vægtprocent ammoniumnitrat«, anses for at være en vedtaget formodning, der kan føre til den konklusion, at hvis den pågældende vare (ammoniumnitratgødning) har et nitrogenindhold (N) på 28 vægtprocent eller derover, er dens ammoniumnitratindhold (AN) altid på over 80 vægtprocent?</p> <p>2. Gælder denne formodning for de pågældende nye produkttyper, der fremgår af forordning nr. 945/2005, dvs. for NPK-gødninger med et nitrogenindhold (N) svarende til 28 vægtprocent eller derover, et forhold mellem ammonium- og nitratnitrogen på ca. 1:1 og et fosfor- (P) og/eller kaliumindhold (K), der ikke overstiger 12 vægtprocent, f.eks. den i den foreliggende tvist omhandlede NPK 30- 4-4 gødning?</p> <p>3. Hvis de foregående spørgsmål besvares bekræftende, er den førnævnte formodning i forordning nr. 945/2005 da retligt bindende, dvs. kan den lægges til grund for tarifiering af de [i det andet spørgsmål] anførte NPK-gødninger i henhold til Taric-koderne og dermed for anvendelse af den gældende foranstaltning (antidumpingtold), selv om artikel 1, stk. 1 og 3, i forordning nr. 945/2005 (og tilsvarende artikel 1, stk. 1 og stk. 2, litra c), i forordning nr. 999/2014, der var gældende på det tidspunkt, hvor de pågældende importprocedurer blev udført) ikke knyttede pålæggelsen af endelig antidumpingtold til indholdet af det kemiske element nitrogen (N) i en vare, men til den kemiske forbindelse ammoniumnitrat (AN) og indholdet af fosfor og kalium i en vare?</p> <p>4. Kan den i [det første spørgsmål] anførte formodning lægges til grund i forbindelse med beregning (bestemmelse) af indholdet af ammoniumnitrat i sådanne gødninger – henset til</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	15.10.20

	<p>målsætningerne i 35. og 36. betragtning til forordning nr. 945/2005 om anvendelse af den gældende foranstaltning på de nye produkttyper på grundlag af proportionalitetsprincippet og om forenkling af toldbehandlingen og anvendelsen af de rette toldsats i forhold til mængden af den pågældende vare, som er indarbejdet i sammensætningen – når der skal ske tarifiering i henhold til Taric-koder af de NPK-gødninger, der er nævnt [det andet spørgsmål], og når den gældende foranstaltning (antidumpingtolden) dermed skal anvendes? Med andre ord, når indholdet af nitrogen (N) i de i [det andet spørgsmål] nævnte NPKgødninger er bestemt (på grundlag af dokumenterne fra importøren på tidspunktet for toldbehandlingen eller i forbindelse med laboratorieundersøgelser), beregnes (bestemmes) ammoniumnitratindholdet da under hensyntagen til forholdet mellem ammoniumnitratindholdet (AN) og nitrogenindholdet (N) som defineret i 20. betragtning til forordning nr. 945/2005, der afhænger af elementernes atomvægt og er 2,86, uden at der udføres yderligere laboratorieundersøgelser med henblik på at bestemme det præcise ammoniumnitratindhold?</p>			
C-362/19 P	<p>Europa-Kommissionen mod Futbol Club Barcelona m.fl. (appel) Påstande: — Den appellerede dom ophæves. — Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret. — Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.</p>	Energistyrelsen	GA	15.10.20
C-543/19	<p>Jepsen & Jessen 1) Er det i henhold til artikel 2, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/82 under de betingelser, der foreligger i tvisten i hovedsagen, til hinder for en fritagelse for den antidumpingtold, der er indført ved denne forordnings artikel 1, at en tilsagnsfaktura efter denne forordnings artikel 2, stk. 1, litra b), ikke anfører Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU)2015/87, som er nævnt i punkt 9 i bilaget til denne forordning, men Kommissionens afgørelse 2008/899/EF? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Kan en tilsagnsfaktura, der opfylder betingelserne i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2015/82, fremlægges inden for rammerne af en sag om tilbagebetaling af antidumpingtold for at opnå fritagelse i henhold til artikel 2, stk. 1, for den antidumpingtold, der er indført ved denne forordnings artikel 1?</p>	Toldstyrelsen	Dom	15.10.20
C-562/19 P	<p>Kommissionen mod Republikken Polen m.fl. (appel) Påstande: —Dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 16. maj 2019 i de forenede sager T-836/16 og T-624/17, Republikken Polen mod Kommissionen, EU:T:2019:338 ophæves i sin helhed. —Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt af Republikken Polen mod Kommissionen i sag T-836/16 med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 5596 final af 19. september 2016 om statsstøtte SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) om indledning af den formelle undersøgelsesprocedure og om et påbud om ophør om anvendelse af den polske afgift i detailsektoren forkastes, og Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt af Republikken Polen mod Kommissionen i sag T-624/17 med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2018/160 af 30. juni 2017 om statsstøtte SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN), iværksat af Polen til afgiften i detailsektoren og Republikken</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	15.10.20

	<p>Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen.</p> <p>—Subsidiært, såfremt de to søgsmål ikke forkastes i deres helhed, hjemvises sagerne til Retten til fornyet afgørelse for så vidt angår de anbringender, der ikke blev truffet afgørelse om i første instans og afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i nærværende appel udsættes indtil vedtagelsen af den endelige afgørelse i sagen.</p>			
T-316/18	<p>Mediaservis mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2018) 753 final af 19. februar 2018 om ikke at gøre indsigelse mod statsstøtte til det tjekkiske postvæsen for opfyldelse af postbefordringspligten i perioden 2013-2017, annulleres.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	15.10.20
C-673/19	<p>M e. a.</p> <p>Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348), særligt artikel 3, 4, 6 og 15, til hinder for, at en udlænding, der har international beskyttelse i en anden EU-medlemsstat, i henhold til national lovgivning underkastes frihedsberøvelse, såfremt frihedsberøvelsen sker med henblik på udsendelse til den anden medlemsstat, og såfremt der først blev udstedt et påbud om at udrejse til denne medlemsstat, men der efterfølgende ikke er truffet nogen afgørelse om tilbagesendelse?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	20.10.20
C-396/19 P	<p>Espírito Santo Financial Group mod ECB (appel)</p> <p>Påstande: —Punkt 1 i domskonklusionen i Rettens dom af 13. marts 2019, konkursboet efter Espírito Santo Financial Group SA mod Den Europæiske Centralbank (sag T-730/16), ophæves.</p> <p>—Begæringen afvises ligeledes for så vidt angår ECB's afslag på at give oplysninger om det lånebeløb, der fremgår af uddragene af den protokol, der indeholder ECB's Styrelsesråds afgørelse af 28. juli 2014.</p> <p>—Subsidiært hjemvises sagen til Den Europæiske Unions Ret til fornyet afgørelse.</p> <p>—Sagsøgeren i første instans og appelindstævnte tilpligtes at betale to tredjedele (2/3) og ECB tilpligtes til at betale en tredjedel (1/3) af sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	21.10.20
C-556/19	<p>Société ECO</p> <p>Skal artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at en ordning som den, der er beskrevet i punkt 9 - 11, hvor et privat miljøorgan, som ikke arbejder med gevinst for øje, og som er godkendt af offentlige myndigheder, i henhold til aftale herom med distributører af en særlig kategori af produkter opkræver finansielle bidrag som modydelse for en tjenesteydelse bestående i at overtage distributørernes forpligtelse til behandling af affaldet fra de produkter, som de distribuerer, og bestående i til virksomheder, som har til opgave at sortere og nyttiggøre dette affald, og som har indgået aftale med organet på baggrund af en statsligt godkendt vilkårs-specifikation, at udbetale beløb fastsat i bekendtgørelsen om godkendelse af miljøorganer på grundlag af miljømæssige og sociale formål, skal anses for statsstøtte i denne bestemmelses forstand?</p>	Erhvervsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	21.10.20

C-561/19	<p>Consorzio Italian Management e Catania Multiservizi et Catania Multiservizi</p> <p>1) Er en national ret, hvis afgørelse ikke kan appelleres, efter artikel 267 TEUF i princippet forpligtet til at foretage en præjudiciel forelæggelse af et spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten også i tilfælde, hvor en af sagens parter fremsætter et sådant spørgsmål efter indlevering af stævningen, eller efter at sagen er blevet voteret første gang, eller efter at der er blevet foretaget en første præjudiciel forelæggelse for Den Europæiske Unions Domstol?</p> <p>2) Er artikel 115, 206 og 217 i lovdekret nr. 163/2006, som fortolket i administrativ retspraksis, der udelukker prisrevision i kontrakter vedrørende de såkaldte specielle sektorer, i særdeleshed i kontrakter med anden genstand end den, hvortil direktiv 2004/17 henviser, men som har en instrumentel tilknytning til disse, i betragtning af det ovenfor anførte i overensstemmelse med EU-retten (bl.a. artikel 4 TEUF, stk. 2, 9 TEUF, 101 TEUF, stk. 1, litra e), 106 TEUF, 151 TEUF – den europæiske socialpagt undertegnet i Torino den 18. oktober 1961 og fællesskabspagten af 1989 om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, som omhandlet heri – 152 TEUF, 153 TEUF, 156 TEUF, artikel 2 TEU og 3 TEU samt artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)?</p> <p>3) Er artikel 115, 206 og 217 i lovdekret nr. 163/2006, som fortolket i administrativ retspraksis, der udelukker prisrevision i kontrakter vedrørende de såkaldte specielle sektorer, i særdeleshed i kontrakter med anden genstand end den, hvortil direktiv 2004/17 henviser, men som har en instrumentel tilknytning til disse, i betragtning af det ovenfor anførte i overensstemmelse med EU-retten (bl.a. artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om ligebehandling i artikel 26 TEUF og 34 TEUF samt princippet om den frie erhvervsudøvelse, som tillige er anerkendt i artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	21.10.20
C-720/19	<p>Stadt Duisburg</p> <p>1. Mister et familiemedlem til en tyrkisk arbejdstager, som gennem denne kan aflede rettigheder i henhold til artikel 7, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80, disse rettigheder, hvis den pågældende antager værtsmedlemsstatens statsborgerskab under førtabelse af det hidtidige statsborgerskab?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Kan familiemedlemmet til den tyrkiske arbejdstager i den beskrevne situation fortsat påberåbe sig rettighederne i henhold til artikel 7 i afgørelse nr. 1/80, når den pågældende har mistet værtsmedlemsstatens statsborgerskab igen, idet den pågældende atter har antaget det forrige statsborgerskab?</p>	Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Uddannelses- og Forskningsministeriet	Dom	21.10.20
C-275/19	<p>Sportingbet et Internet Opportunity Entertainment</p> <p>8) Henset til, at den portugisiske stat ikke har informeret Europa-Kommissionen om de tekniske forskrifter, der er fastsat i lovdekret nr. 422/89 af 2. december 1989, er disse forskrifter, herunder navnlig ovennævnte artikel 3 [i den angivne affattelse] og 9, da uanvendelige, således at privatpersoner kan påberåbe sig denne uanvendelighed?</p> <p>9) Henset til, at den portugisiske stat ikke har informeret Europa-Kommissionen om de tekniske forskrifter, der er fastsat i lovdekret nr. 282/2003 af 8. november 2003, skal disse</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	22.10.20

	forskrifter, herunder navnlig ovennævnte artikel 2 og 3, da ikke finde anvendelse på tjenesteydere i Portugal?			
C-537/19	Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig Påstande: —Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 28 og 35, stk. 2, i direktiv 2004/18, idet byen Wien-Wiener Wohnen har indgået en kontrakt af 25. februar 2012, vedrørende en kontorbygning i Gugelstrasse 2-4 i Wien, direkte og uden gennemførelse af en konkurrencepræget udbudsprocedure og hertil hørende bekendtgørelse. —Republikken Østrig tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	22.10.20
C-453/19 P	Deutschen Lufthansa AG mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: —Det fastslås, at sagen kunne antages til realitetsbehandling, og at den er begrundet, for så vidt som appellanten har anfægtet foranstaltning nr. 12 (indbetaling til lufthavnen Frankfurt-Hahns kapitalreserve) med den begrundelse, at der med denne foranstaltning finansieres driftsstøtte til lufthavnen Frankfurt-Hahn. —I øvrigt ophæves Rettens dom af 12. april 2019 i sag T-492/15. —Der gives medhold i appellants påstand i første instans, og den tilgrundliggende afgørelse SA.21121 fra Kommissionen af 1. oktober 2014 (med undtagelse af foranstaltning nr. 12 for så vidt som denne anvendes til at udbetale driftsstøtte til lufthavnen Frankfurt-Hahn) annulleres. —Subsidiært hjemvises sagen til Den Europæiske Unions Ret til fornyet afgørelse. —Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Transport- og Boligministeriet	GA	27.10.20
C-481/19	Consob a) Skal artikel 14, stk. 3, i direktiv 2003/6/EF, der stadig finder anvendelse ratione temporis, og artikel 30, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 596/2014, fortolkes således, at de tillader medlemsstaterne ikke at sanktionere en person, som nægter at besvare spørgsmål fra den kompetente myndighed, hvoraf der kan udledes et ansvar for denne person for en overtrædelse, for hvilken der kan pålægges strafferetlige sanktioner eller administrative sanktioner af »strafferetlig« karakter? b) Såfremt dette første spørgsmål besvares benægtende, ønskes oplyst, om artikel 14, stk. 3, i direktiv 2003/6/EF, der stadig finder anvendelse ratione temporis, og artikel 30, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 596/2014 er forenelige med artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, også henset til praksis fra Menneskerettighedsdomstolen i relation til EMRK's artikel 6 og medlemsstaternes fælles forfatningstraditioner, for så vidt som disse bestemmelser kræver, at en person, som nægter at besvare spørgsmål fra den kompetente myndighed, hvoraf der kan udledes et ansvar for denne person for en overtrædelse, for hvilken der kan pålægges administrative sanktioner af »strafferetlig« karakter, ligeledes pålægges sanktioner?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	27.10.20

C-313/19 P	<p>Associazione GranoSalus mod Kommissionen (appel) Påstande: Associazione GranoSalus har nedlagt påstand om, at Domstolen ophæver Rettens kendelse af 15. februar 2019 i sag T-125/18 — hvori søgsmålet blev afvist og hvori det blev fastslået, at sammenslutningens medlemmer ikke havde søgsmålskompetence som følge dels af, at den anfægtede forordning angiveligt ikke havde individuelle retsvirkninger for sidstnævnte, dels af, at der fandtes nationale gennemførelsesforanstaltninger, som ligeledes udelukkede umiddelbare retsvirkninger — og følgelig fastslår, at søgsmålet med påstand om annullation af gennemførelsesforordning (EU) nr. 2017/2324 samt de begæringer om foranstaltninger, der er anført heri, herunder foranstaltninger med henblik på sagens oplysning, kan antages til realitetsbehandling, og hjemviser sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse om sagens realitet.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	28.10.20
C-608/19	<p>INAIL Skal bestemmelserne om støtte i artikel 3 og 6 i forordning nr. 1407/2013 fortolkes således, at den ansøgende virksomhed, såfremt den overskrider støtteloftet som følge af sammenlægning med et tidligere tilskud, kan – indtil den faktiske udbetaling af den ansøgte støtte – vælge mellem at opnå et lavere støttebeløb (ved ændring af eller alternativer til projektet) eller at afstå (helt eller delvist) fra eventuelle tidligere tilskud med henblik på ikke at overstige loftet; og skal de nævnte bestemmelser fortolkes således, at de forskellige muligheder (alternativ eller afståelse) er gangbare, selv om de ikke fastsættes udtrykkeligt i national ret og/eller den offentlige meddelelse om tildeling af støtte?</p>	Erhvervsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	28.10.20